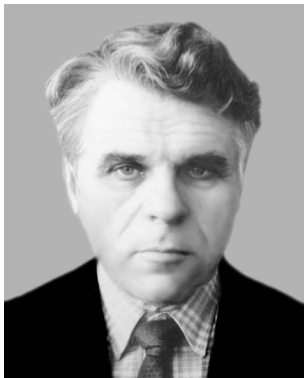
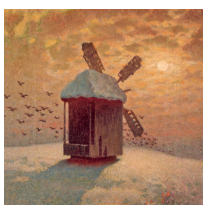

Грущенко Сергій Олександрович

ГРУЩЕНКО Сергій Олександрович (28. 02. 1935, с. Вереміївка Градиз. р-ну Полтав. обл., нині Чорнобаїв. р-ну Черкас. обл.) – графік і живописець. Член НСХУ (1974). Закін. Київський художній інститут (1972; викл. [С. Грош](#), *Т. Лящук*). Працював проектантом на Київ. комбінаті декор.-монум. мистецтва (1970–91). Осн. роботи – у галузях естамп. і книжк. графіки, плаката, живопису. Плакатна творчість Г. розвивається у двох напрямках: перший – із тяжінням до розповідності у деталях і виділенням гол. монументалізов. образу, другий – лаконічна композиція з люд. образом. Осн. поєднання – червоний і чорний кольори. Живопис – поетично-реалістичний; гол. у центрич. побудові – світло в кольорі. Учасник міських, респ., всесоюз. і міжнародних художніх виставок від 1970. Персон. – у смт Чорнобай Черкас. обл. (1985), Києві (1995–98, 2001, 2003, 2005). Картини зберігаються у Чорнобаїв. краєзнав. музеї, Черкас. ХМ, Нац. музеї Т. Шевченка, Музеї І. Гончара у Києві, Нац. музеї «Чорнобиль», Нац. музеї літ-ри (Київ).

Фотоілюстрації

Основні твори

лінорит «І. Нечуй-Левицький у Стеблеві» (1968); плакати – «Без минулого немає майбутнього! Прапор миру М. Реріха», «Пам'ятники культури – наші духовні маяки» (обидва – 1989), «Живи, Україно» (1995); портрети-плакати – І. Гончара, В. Стуса (обидва – 1993), Т. Шевченка, К. Білокур, О. Довженка (усі – 1994); графіка – «Ранок. Яремча», «Болгарія» (обидва – 1970), «Ранок у порту» (1972), «Балтика» (1975), «Сонячний день. Львів» (1985), «Осінній мотив» (2000); розпис до 120-ї річниці від дня народж. Лесі Українки (1991, Київ. середня школа № 84); живопис – «Спогад про дитинство» (1977), «Карпатський мотив» (1983), «Зимове сонце» (1988), «Хортиця» (1994), «Андріївська церква», «Жито зелене. Пирогів» (обидва – 1997), «Соняшники», «Вітряк. Вечірнє сонце», «У Стеблеві» (усі – 1998), «Кипариси», «Набережна у Гурзуфі» (обидва – 2002), «Будинок-музей А. Чехова в Гурзуфі», «Серпень», «Зимовий вечір», «Мати» (усі – 2003); портрети – В. Крищенко (1999), Г. Гаркуші (2000), Б. Олійника (2003).

Рекомендована література

1. Підгора В. «Все злучиться в цілість...» // Київ. 1998. № 1–2;
2. Художній світ Сергія Грущенка // ЛУ. 2003, 3 лип.;
3. Розуменко В. Спалахи натхнення – людям // КіЖ. 2003, 17 груд.;
4. Міщенко І. Образна мова, що говорить сама за себе // УК. 2005. № 7–8;
5. Його ж. Ірреальність наддніпрянського краєвиду у творчості Сергія Грущенка // Вітчизна. 2006. № 11–12.

Бібліографічний опис:

Грущенко Сергій Олександрович // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс]
/ Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. :
Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2006. – Режим доступу:
<https://esu.com.ua/article-32144>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України
([докладніше](#)).